

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1960 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej.

Na podstawie art 2 ust 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy działających według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstw komunikacji miejskiej, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”,

2. Jeżeli działalność przedsiębiorstwa obejmuje więcej niż jedną trakcję komunikacyjną, jednostka nadrzędna przy ustalaniu wskaźników do planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa obowiązana jest do ustalenia dla każdej trakcji oddzielnie co najmniej:

- 1) wyniku (zysku lub straty),
- 2) ilości wozokilometrów,
- 3) wartości sprzedaży usług.

3. Przez trakcję komunikacyjną rozumie się:

- 1) trakcję tramwajową normalną,
- 2) trakcję tramwajową, wybiegającą poza granice miasta, o ile zostały ustalone inne ceny na bilety za przewóz pasażerów niż w trakcji normalnej,
- 3) trakcję trolejbusową,
- 4) trakcję autobusową normalną,
- 5) trakcję autobusową pospieszną,
- 6) trakcję taksówkową łącznie z taksówkami bagażowymi i specjalnymi.

II. Odpis zasadniczy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% planowanego osobowego funduszu płac, o ile osiągnie z całokształtu swojej działalności gospodarczej wynik równy wynikowi zaplanowanemu na dany rok w wysokości ustalonej we wskaźnikach przez jednostkę nadrzędną (pełny odpis zasadniczy).

2. W przypadku pogorszenia planowanego wyniku działalności gospodarczej kwota pełnego odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy, o której mowa w ust. 1, ulega zmniejszeniu:

- 1) o 8% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach do 5% pogorszenia,
- 2) o dalsze 10% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 5% do 10% pogorszenia i
- 3) o 1% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 10% do 20% pogorszenia.

3. W przypadku pogorszenia planowanego wyniku działalności gospodarczej powyżej 20% przedsiębiorstwo traci prawo do tworzenia funduszu zakładowego.

III. Odpis dodatkowy na fundusz zakładowy.

§ 3. 1. O ile przedsiębiorstwo polepszy wynik z całokształtu swej działalności gospodarczej w porównaniu do wyniku planowanego, zgodnie ze wskaźnikami jednostki nadrzędnej, uzyskuje prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę rentowności w wysokości odpowiadającej:

- 0,6% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent ponadplanowej rentowności w granicach poprawy rentowności do 10%,
- dalszych 0,3% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent poprawy rentowności w granicach poprawy rentowności powyżej 10% do 15% i ponadto dalszych
- 0,1% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent poprawy rentowności, przekraczającej 15% poprawy rentowności.

2. Przez poprawę rentowności, o której mowa w ust. 1, rozumie się stosunek procentowy, w jakim pozostaje kwota poprawy wyniku planowanego (zysk ponadplanowy lub zmniejszenie straty planowanej) do sumy planowanych kosztów własnych sprzedaży usług i robót danego roku.

3. Niezależnie od odpisu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo, które uzyska prawo do peł-

nego odpisu zasadniczego, uzyskuje prawo do zaliczenia na fundusz zakładowy kwoty odpowiadającej 1,2% planowanego osobowego funduszu płac za poprawę wskaźnika wykorzystania taboru we wszystkich trakcjach w porównaniu do wykonania roku poprzedniego i przy wykonaniu planowanego wskaźnika na dany rok. Wskaźnik ten stanowi stosunek procentowy średniego stanu dziennego taboru w ruchu do średniego stanu dziennego taboru w inwentarzu, obliczonych zgodnie z instrukcją w sprawie sprawozdawczości statystycznej z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej zatwierdzoną przez Główny Urząd Statystyczny.

4. Łączna kwota odpisu dodatkowego (ust. 1 i ust. 3) nie może przekraczać kwoty poprawy wyniku (zysku) ponadplanowego lub zmniejszenia planowanej straty).

IV. Korekty wyniku.

§ 4. 1. W celu stwierdzenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do utworzenia funduszu zakładowego oraz w celu wyliczenia wysokości funduszu zakładowego, przedsiębiorstwo niezależnie od korekt, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), koryguje także wynik działalności gospodarczej w poszczególnych trakcjach planowo-deficytowych o kwotę wynikającą ze wskaźnika zmiany wykonania planu wozokilometrów

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przedsiębiorstwach taksówkowych.

3. W przypadku nieotrzymania przez przedsiębiorstwo w całości lub w części zaplanowanych dostaw taboru komunikacyjnego lub otrzymania go w okresach innych niż planowane, przedsiębiorstwo dokonuje odpowiedniej korekty wyniku, o ile z tego tytułu jednostka nadrzędna nie zmieniła wskaźników do planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

V. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa, które nie spełniają warunków określonych w rozporządzeniu, mogą dokonywać wydatków na nagrody do wysokości nie przekraczającej 0,2% planowanego osobowego funduszu płac, za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełnia warunków do utworzenia funduszu zakładowego tylko w pierwszym półroczu lub w pierwszych trzech kwartałach, lecz spełni je w następnych okresach danego roku, wydatki na nagrody, dokonane zgodnie z ust. 1, traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

VI. Przepis końcowy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz